KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

BEMUST

Naslov
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

Priredio
Aziz KADRIBEGOVIĆ

Ilustrirao
Ahmet MUMINOVIĆ

Izdavač
BEMUST - Sarajevo

Za izdavača
Mustafa BEĆIROVIĆ

Urednik
Dževad HODŽIĆ

Recenzenti
Dževad HODŽIĆ
Hilmo NEIMARLIJA

Redakcija
Mustafa BEĆIROVIĆ (inicijator i nosilac projekta)
Hadžem HAJDAREVIĆ (jezički savjetnik)
prof. dr. Enes KARIĆ i Džemaludin LATIĆ (stručni konsultanti)

Lektura
dr. Remzija HADŽIEFENDIĆ - PARIĆ

Korektura
Enes DURMIŠEVIĆ
Šerif MUJKANOVIĆ

DTP
mtg-topgraf, Velika Gorica

Štamparija
Mladinska knjiga, Ljubljana

Tiraž
5000

ISBN 9958-725-05-3

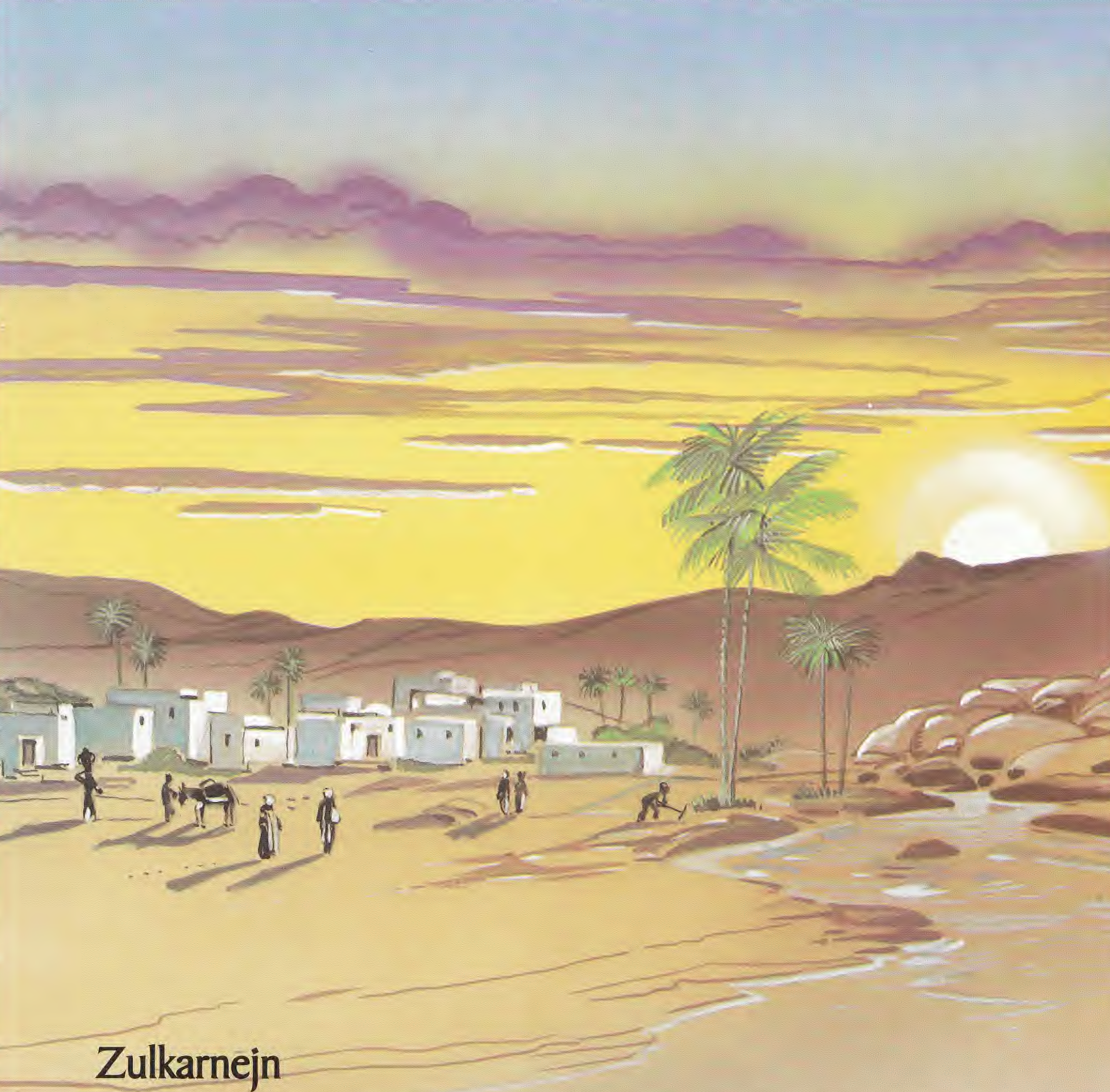
Mišljenjem Federalnog ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta, na osnovu člana 19. tačka 13. stava 2. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, komplet "Kur'anske pripovijesti" oslobođa se plaćanja poreza na promet proizvoda.

Biblioteka »Dječija knjiga«

KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

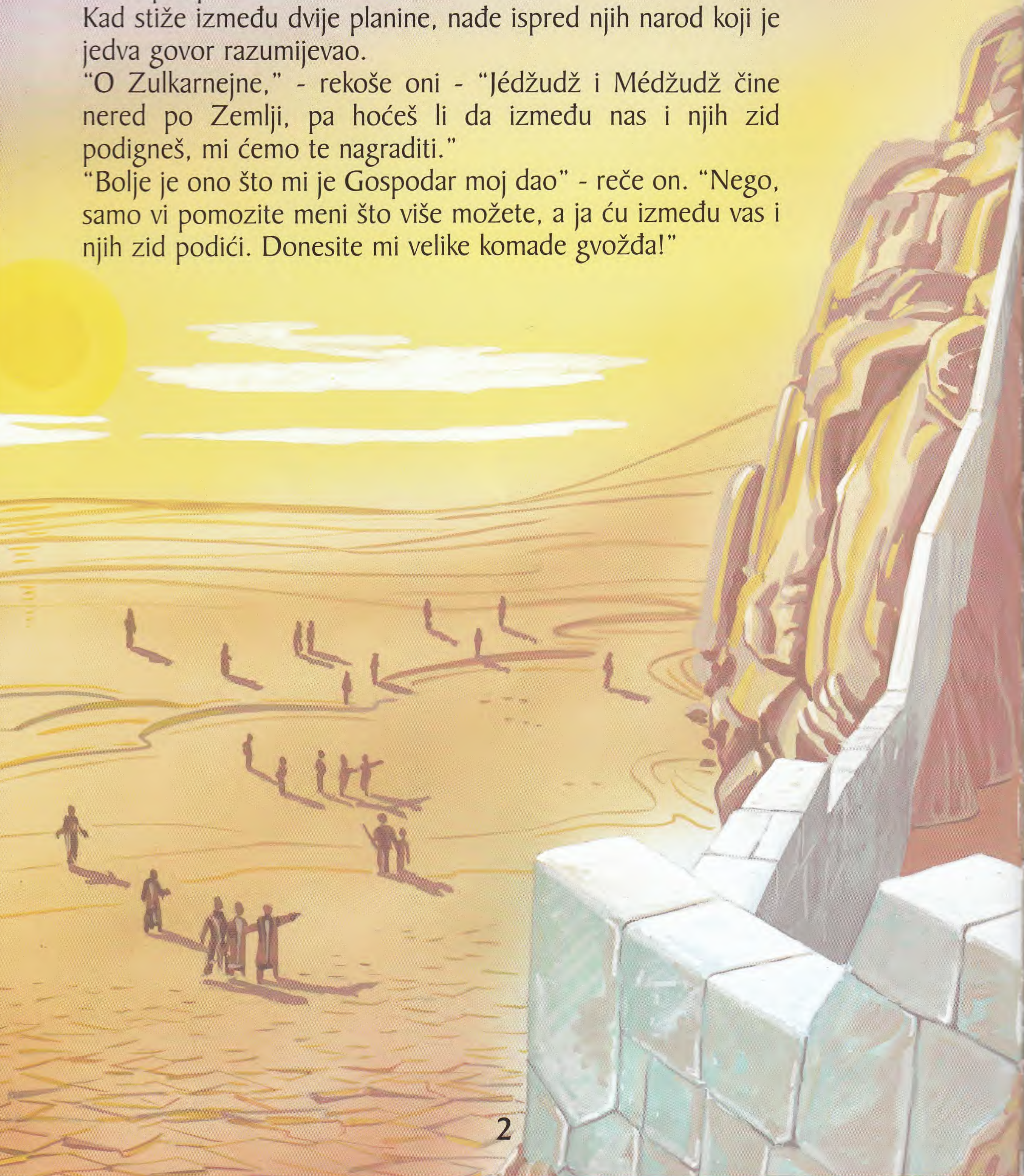
BEMUST
1998.

Zulkarnejn

Ovo su neke vijesti o Zulkarnejnu. Allah mu je dao vlast na zemlji i omogućio mu da izvrši ono što želi.
I on pođe.
Kada stiže do mjesta gdje Sunce zalazi, učini mu se kao da zalazi u jedan mutan izvor i nađe u blizini njegovoj jedan narod.
"O Zulkarnejne," - reče Allah Uzvišeni - "ili ćeš da ih kazniš ili ćeš s njima lijepo da postupiš?"
"Onoga ko ostane mnogobožac" - reče - "kaznit ćemo, a poslije će se svome Gospodaru vratiti, pa će ga On teškom mukom mučiti.
A onome ko bude vjerovao i dobra djela činio - nagrada najljepša, i s njim ćemo blago postupiti."

I on opet pođe.
I kad stiže do mjesta gdje Sunce izlazi, on nađe da ono izlazi iznad jednog naroda kojemu Allah nije dao da se od njega bilo čim zakloni.
I on postupi s njima isto onako kako je s onima prije postupio.
I on opet pođe.
Kad stiže između dvije planine, nađe ispred njih narod koji je jedva govor razumijevao.
"O Zulkarnejne," - rekoše oni - "Jédžudž i Médžudž čine nered po Zemlji, pa hoćeš li da između nas i njih zid podigneš, mi ćemo te nagraditi."
"Bolje je ono što mi je Gospodar moj dao" - reče on. "Nego, samo vi pomozite meni što više možete, a ja ću između vas i njih zid podići. Donesite mi velike komade gvožđa!"

I kad on izravna dvije strane brda, reče: "Púšite!"
A kad ga usija, reče:
"Donesite mi rastopljen mjed da ga zalijem."
I tako oni nisu mogli ni da ga pređu niti su mogli da ga prokopaju.
"Ovo je blagodat Gospodara moga!" - reče on. "A kada se prijetnja Gospodara moga ispuni, On će ga sa zemljom sravniti, a prijetnja Gospodara moga će se sigurno ispuniti."
A Gospodar nebesa i Zemlje će tada učiniti da se jedni od njih kao talasi sudaraju s drugima. I puhnut će se u rog, pa će ih Gospodar njihov sve sakupiti i toga dana nevjernicima džehennem jasno pokazati, onima čije su oči bile koprenom zastrte, da o dokazima Allahovim razmisle, onima koji nisu htjeli da išta čuju.
Oni koji su umjesto prave vjere nevjerovanje prihvatili neće Allahu nimalo nauditi; njih čeka patnja velika.

Mûsã i Faraon

Faraon se u zemlji bio ponio i stanovnike njezine na stranke izdijelio; jedne je tlačio, mušku im djecu klao, a žensku u životu ostavljao, doista je smutljivac bio.
A Allah je htio da one koji su na zemlji tlačeni, milošću obaspe i da ih vođama i nasljednicima učini, i da im na zemlji vlast daruje, a da Faraonu i Hamanu i vojskama njihovim dadne da dožive baš ono zbog čega su od njih strahovali.
I On nadahnu Mûsãovu majku:
"Doji ga, a kad se uplašiš za njegov život, baci ga u rijeku, i ne strahuj i ne tuguj, Mi ćemo ti ga doista vratiti i poslanikom ga učiniti."

I ona tako učini: Kad se poboja za život njegov stavi ga u sanduk i, teška srca, spusti u rijeku. A rijeka ga, Allahovom voljom, na obalu izbaci.
I nađoše ga Faraonovi ljudi, da im postane dušmanin i jad; - zaista su Faraon i Haman i vojske njihove uvijek griješili.
I žena Faraonova reče:
"On će biti radost i meni i tebi! Ne ubijte ga, možda će nam od koristi biti, a možemo ga i posiniti."
I oni ništa ne predosjetiše.
Srce Mûsãove majke ostade prazno, umalo ga ne prokaza, da Allah srce njeno nije učvrstio i vjernicom je učinio.
I ona reče sestri njegovoj:
"Idi za njim!"

I ona ga ugleda izdaleka, a oni nisu bili ništa primijetili.
Uzvišeni Allah mu je već bio zabranio dojilje, pa ona reče:
"Hoćete li da vam ja pokažem porodicu koja će vam se o njemu brinuti i koja će mu dobro željeti?"
Gospodar svjetova ga, tako, vrati majci njegovoj da se raduje i da ne tuguje, i da se uvjeri da je Allahovo obećanje istinito; ali većina njih ne zna.
Kad se Mûsã opasa snagom i stasa, Allah mu dade mudrost i znanje; tako On nagrađuje one koji dobra djela čine.
I Mûsã uđe u grad neopažen od stanovnika njegovih i u njemu zateče dvojicu ljudi kako se tuku.

Jedan je pripadao njegovu a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomoć onaj iz njegova naroda protiv onoga iz neprijateljskog naroda. Mûsã ga udari šakom i - usmrti.
"Ovo je šejtanov posao!" - uzviknu - "on je, zaista, otvoreni neprijatelj koji u zabludu dovodi!
"Gospodaru moj," - reče onda - "ja sàm sâm sebi zlo nanio, oprosti mi!"
I Gospodar mu oprosti, On uistinu prašta i On je milostiv.
"Gospodaru moj," - reče - "tako mi blagosti koju si mi ukazao, više nikada nevjernicima neću biti od pomoći!"
I Mûsã u gradu osvanu prestrašen, očekujući šta će biti, kad ga onaj isti od jučer pozva ponovo u pomoć.

"Ti si, zbilja, u pravoj zabludi!" - reče mu Mûsã. I kad htjede da ščepa zajedničkog im neprijatelja, reče mu onaj:
"O Mûsã, zar ćeš da ubiješ i mene kao što si juče ubio čovjeka? Ti hoćeš da na zemlji silu provodiš, a ne želiš da miriš."
Uto jedan čovjek s kraja grada dotrča:
"O Mûsã," - reče - "glavešine se dogovaraju da te ubiju; zato bježi, ja sam ti zbilja iskren savjetnik."
I Mûsã iziđe iz grada ustrašen, iščekujući šta će se desiti.
"Gospodaru moj," - reče - "spasi me naroda koji ne vjeruje!"
I kad se uputi prema Medjenu, on reče:
"Gospodar moj će mi pokazati pravi put!"

A kad stiže do vode medjenske, zateče oko nje mnoge ljude kako napajaju stoku, a malo podalje od njih ugleda dvije djevojke koje su je od vode odbijale.
"Šta vi radite?" - upita on.
"Mi ne napajamo dok čobani ne odu" - odgovoriše one - "a otac nam je veoma star."
I on im je napoji, a onda ode u hladovinu i reče:
"Gospodaru moj, ma kakvu mi hranu dao, zaista mi je potrebna!"
I jedna od njih dvije dođe mu, poslije, idući stidljivo, i reče:
"Otac moj te zove da te nagradi zato što si nam stoku napojio!"
Kad Mûsã dođe i kaza mu šta je doživio, starac reče:
"Ne strahuj, spasio si se naroda koji ne vjeruje!"

"O oče moj," - reče jedna od njih - "uzmi ga u najam, najbolje je da unajmiš snažna i pouzdana."

"Ja želim da te oženim jednom od ove dvije kćeri moje" - reče on, - "ali treba da me osam godina služiš; a ako deset napuniš, bit će dobra volja tvoja, a ja ne želim da te na to silim; ti ćeš vidjeti, ako Bog da, da sam dobar."

"Neka bude tako između mene i tebe!" - reče Mûsã - "koji god od ta dva roka ispunim, nema mi se šta prigovoriti, a Allah je jamac za ono što smo utanačili."

I kada Mûsã ispuni ugovoreni rok i krenu sa čeljadi svojom, on ugleda vatru na jednoj strani brda.

"Pričekajte!" - reče čeljadi svojoj - "vidio sam vatru, možda ću vam od nje kakvu vijest donijeti, ili zapaljenu glavnju, da se ogrijete."

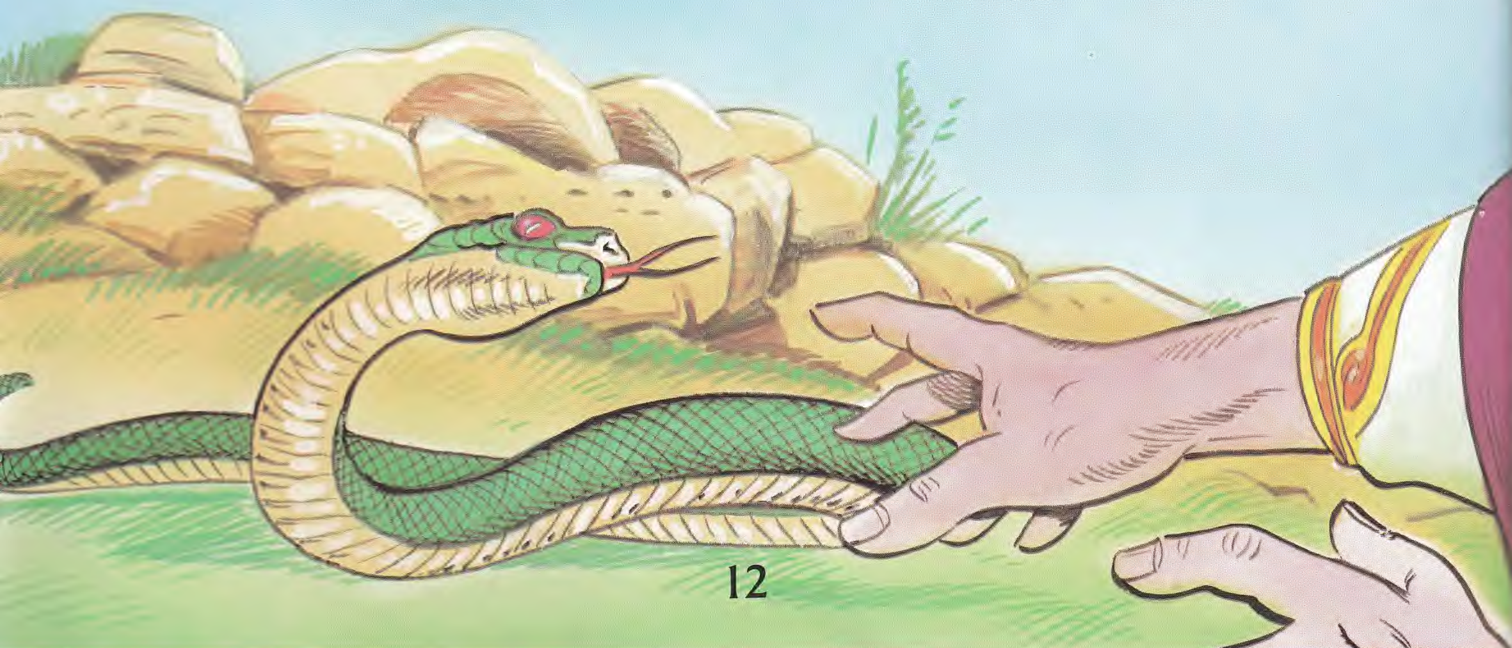

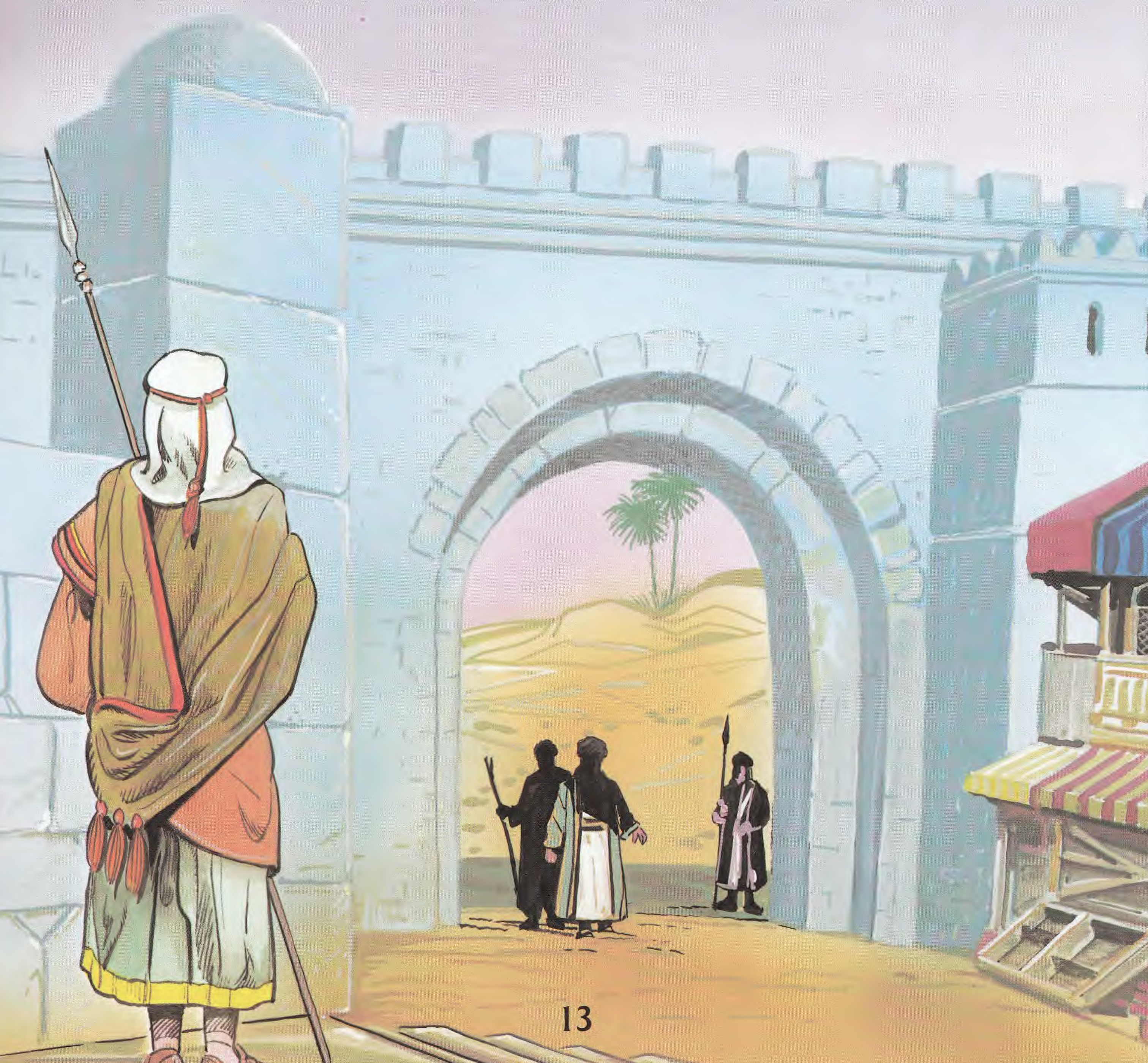
A kad dođe do vatre, neko ga zovnu s desne strane doline, iz stabla, u blagoslovljenom kraju:
"O Mûsã, Ja sam, uistinu, Gospodar tvoj! Izuj, zato, obuću svoju, ti si, doista, u blagoslovljenoj dolini Tùva. Tebe sam izabrao, zato ono što ti se objavljuje slušaj!
Ja sam, uistinu, Allah, drugog boga, osim Mene, nema; zato se samo meni klanjaj i molitvu obavljaj - da bih ti uvijek na umu bio!
Čas oživljenja će sigurno doći - od svakog ga tajim - kad će svaki čovjek prema trudu svome nagrađen ili kažnjen biti.
I neka te zato nikako ne odvrati onaj koji u njega ne vjeruje i koji slijedi strast svoju, pa da budeš izgubljen.
A šta ti je to u desnoj ruci, o Mûsã?"
"Ovo je moj štap" - odgovori on - "kojim se poštapam i kojim lišće ovcama svojim skidam, a služi mi i za druge potrebe."

"Baci ga, o Mûsã!" - reče On.
I on ga baci, kad on - zmija koja hmili.
"Uzmi je i ne boj se!" - reče On. - "Mi ćemo je vratiti u ono što je bilo prije. I uvuci ruku pod pazuho svoje, ruka će se pojaviti bijela ali ne bolesna; i eto - znamenje drugo, da ti pokažemo neka od naših velikih čuda. Idi Faraonu jer je u zlu svaku mjeru prevršio!"
"Gospodaru moj" - reče - "ja sam ubio jednog njihova čovjeka, pa se bojim da i oni mene ne ubiju. A moj brat Hârũn je rječitiji od mene, pa pošalji sa mnom i njega kao mog pomoćnika da potvrđuje riječi moje, jer se bojim da me ne nazovu lašcem."

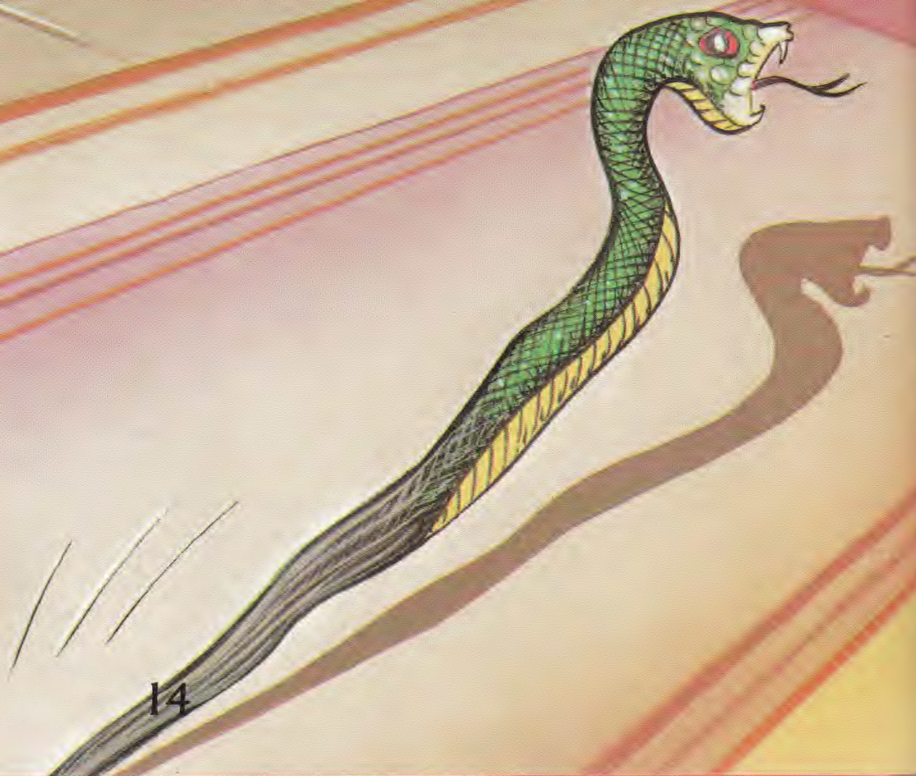
"Pomoći ćemo te bratom tvojim" - reče On - "i obojici ćemo vlast dati, pa vam se oni neće usuditi prići; s Našim znamenjima vas dvojica i oni koji vas budu slijedili postat će pobjednici. Idite ti i brat tvoj, sa dokazima Mojim, i neka sam vam Ja uvijek na pameti, idite Faraonu, on se zaista osilio, pa mu blagim riječima govorite, ne bi li razmislio ili se pobojao!"
"Gospodaru naš," - rekoše oni - "bojimo se da nas odmah na muke ne stavi ili da svaku mjeru zla ne prekorači."
"Ne bojte se!" - reče On. - "Ja sam s vama, Ja sve čujem i vidim. Idite k njemu i recite: Mi smo poslanici Gospodara tvoga, pusti sinove Israilove da idu s nama i nemoj ih mučiti! Donijeli smo ti dokaz od Gospodara tvoga, a nek živi u miru onaj koji pravi put slijedi! Nama se objavljuje da će sigurno kazna stići onoga koji ne povjeruje i glavu okrene.

I Mûsã reče:
"O Faraone, ja sam poslanik Gospodara svjetova! Dužnost mi je da o Allahu samo istinu kažem. Donio sam vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pusti da idu sa mnom sinovi Israilovi!"
"Pa ko je Gospodar vaš, o Mûsã?" - upita Faraon.
"Gospodar naš je onaj koji je svemu onom što je stvorio dao ono što mu je potrebno, zatim ga, kako da se time koristi, nadahnuo."
"A šta je sa narodima davnašnjim?" - upita on.
"O njima zna sve Gospodar moj, u Knjizi je, Gospodaru mome nije ništa skriveno i On ništa ne zaboravlja. On je za vas Zemlju posteljom učinio i po njoj vam prolaze utro, i On spušta s neba kišu!"
"Zar te među nama nismo gojili dok si dijete bio i zar među nama tolike godine života nisi proveo?" - reče Faraon - "i uradio si nedjelo koje si uradio i još si nezahvalnik?"

"Ja sam onda ono uradio nehotice" - reče - "a od vas sam pobjegao zato što sam se vas bojao, pa mi je Gospodar moj mudrost darovao i poslanikom me učinio. A dobročinstvo koje mi prebacuješ - da nije to što si sinove Israilove robljem učinio?"

A Faraon reče:

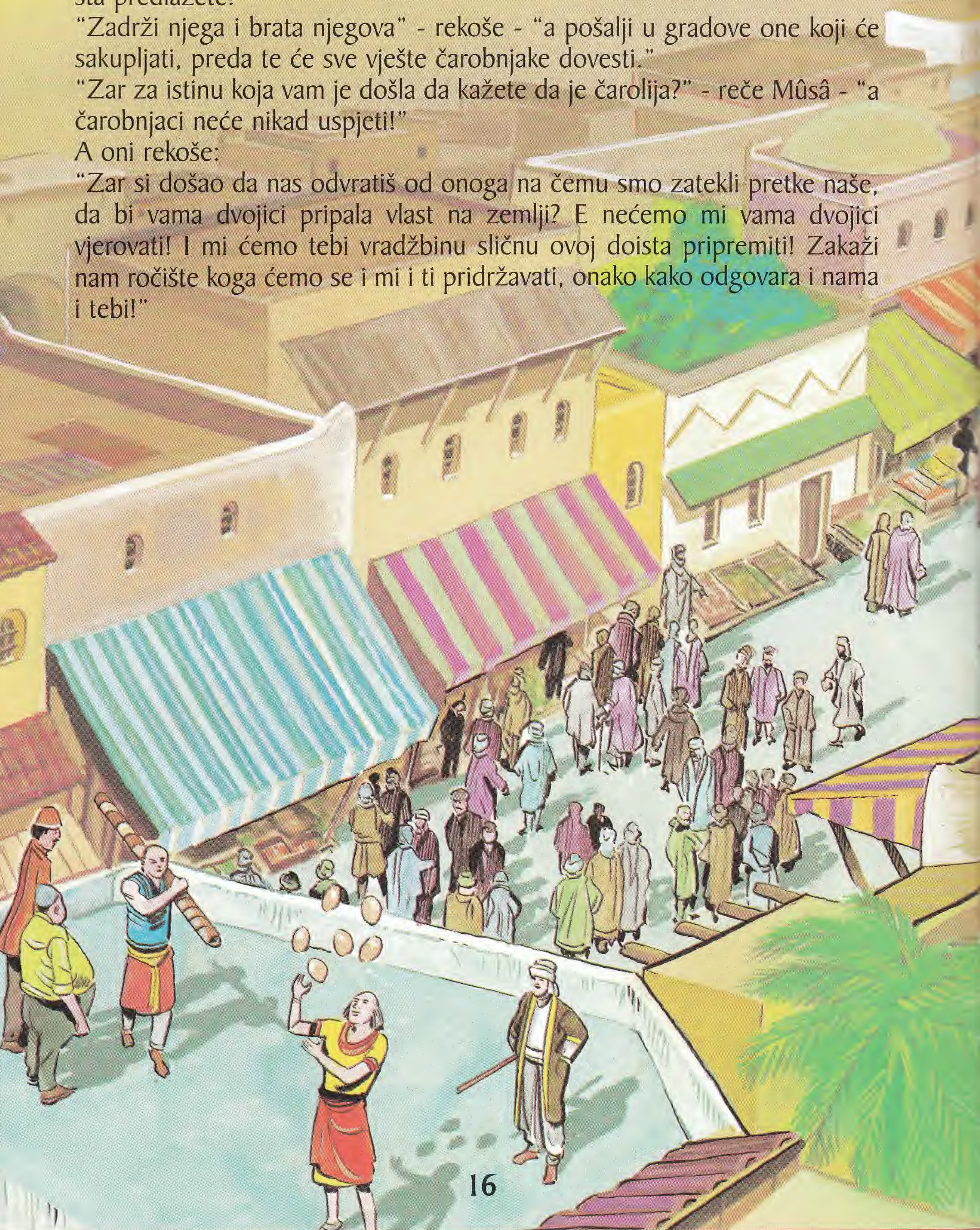
"Ako budeš kao boga nekog drugog osim mene priznavao sigurno ću te u tamnicu baciti!"

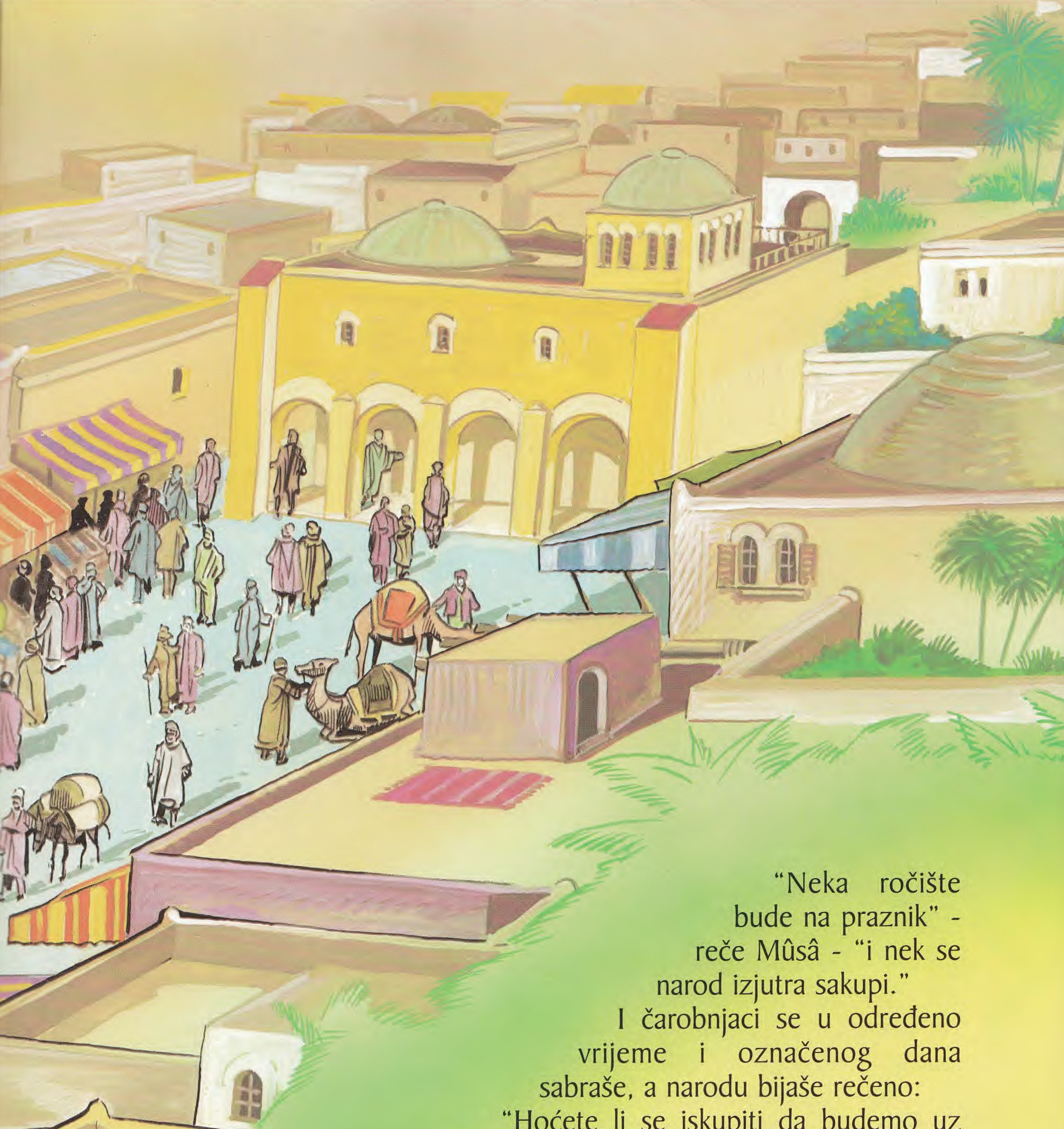
"Zar i onda kad ti budem očigledan dokaz donio?" - upita on.

"Pa daj ga, ako istinu govoriš"! - reče Faraon.

I Mûsâ baci štap svoj, kad on - zmija prava; a onda izvadi ruku iz njedara, kad ona, onima koji su gledali - bijela.

Glavešine naroda Faraonova povikaše:
"Ovaj je, doista, vješt čarobnjak, on hoće da vas izvede iz zemlje vaše, pa šta predlažete?"
"Zadrži njega i brata njegova" - rekoše - "a pošalji u gradove one koji će sakupljati, preda te će sve vješte čarobnjake dovesti."
"Zar za istinu koja vam je došla da kažete da je čarolija?" - reče Mûsâ - "a čarobnjaci neće nikad uspjeti!"
A oni rekoše:
"Zar si došao da nas odvratiš od onoga na čemu smo zatekli pretke naše, da bi vama dvojici pripala vlast na zemlji? E nećemo mi vama dvojici vjerovati! I mi ćemo tebi vradžbinu sličnu ovoj doista pripremiti! Zakaži nam ročište koga ćemo se i mi i ti pridržavati, onako kako odgovara i nama i tebi!"

"Neka ročište
bude na praznik" -
reče Mûsâ - "i nek se
narod izjutra sakupi."

I čarobnjaci se u određeno vrijeme i označenog dana sabraše, a narodu bijaše rečeno: "Hoćete li se iskupiti da budemo uz čarobnjake, ako oni budu pobjednici!"

A kad dođoše, čarobnjaci Faraona upitaše: "Da li će nama doista pripasti nagrada ako mi budemo pobjednici?"

"Hoće" - odgovori on - "i bit ćete tada sigurno meni najbliži."

"Teško vama!" - reče im Mûsâ. "Ne iznosite laži o Allahu, pa da vas On kaznom uništi; a sigurno neće uspjeti onaj koji laži iznosi!"

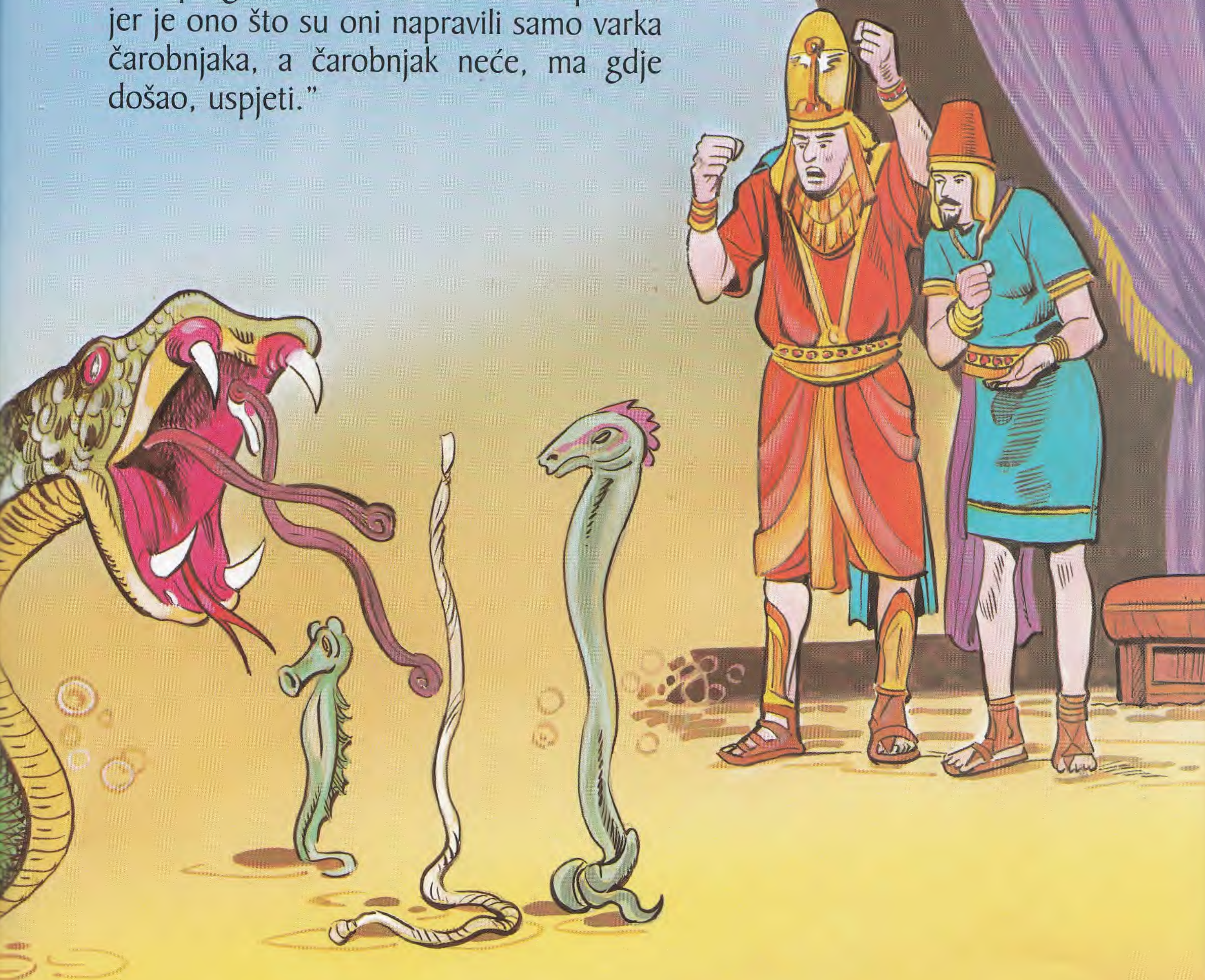
I oni se, tiho šapućući, stadoše o svom poslu između sebe raspravljati. "Ova dvojica su čarobnjaci!" - rekoše jedni drugima - "hoće da vas vradžbinama svojim iz zemlje vaše izvedu i da unište vašu vjeru prelijepu; zato lukavstvo svoje pametno pripremite, a onda u red stanite. Ko danas pobijedi, sigurno će postići šta želi!"

"O Mûsã," - rekoše oni - "hoćeš li ti ili ćemo najprije mi baciti?"

"Bacite vi!" - reče on - i odjednom mu se pričini da konopi njihovi i štapovi njihovi, zbog vradžbine njihove, kreću, i Mûsã u sebi osjeti zebnju.

"Ne boj se!" - reče Allah - "ti ćeš, doista, pobijediti! Samo baci to što ti je u desnoj ruci, progutat će ono što su oni napravili, jer je ono što su oni napravili samo varka čarobnjaka, a čarobnjak neće, ma gdje došao, uspjeti."

Zatim Mûsâ baci svoj štap, koji, odjednom, proguta ono što su oni lažno izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno sve ono što su oni priredili.
Čarobnjaci se onda na tle baciše i rekoše:
"Mi vjerujemo u Gospodara svjetova, Gospodara Mûsãova i Hârũnova!"
"Vi ste mu povjerovali" - viknu Faraon - "prije nego što sam vam ja dopustio! On je učitelj vaš, on vas je vradžbini naučio i ja ću vam, zacijelo, unakrst ruke i noge vaše odsjeći i po stablima palmi vas razapeti i sigurno ćete saznati ko je od vas u mučenju strašniji i istrajniji!"

"Ništa strašno!" - rekoše oni - "mi ćemo se Gospodaru svome vratiti. Mi nećemo tebe staviti iznad jasnih dokaza koji su nam došli, tako nam Onoga koji nas je stvorio!" - odgovoriše oni - "pa čini što hoćeš; to možeš da učiniš samo u životu na ovom svijetu! Mi vjerujemo u Gospodara našeg da bi nam grijehe naše oprostio i vradžbine na koje si nas ti primorao. A Allah bolje nagrađuje i kažnjava trajnije.
Ti nam zamjeraš samo to što smo u dokaze Gospodara našeg povjerovali kad su nam oni došli. Gospodaru naš, daj nam snage da izdržimo i učini da kao vjernici umremo!"
A glavešine naroda faraonovog rekoše:
"Zar ćeš ostaviti Mûsãa i narod njegov da nered u zemlji prave i da tebe i božanstva tvoja napuste?"

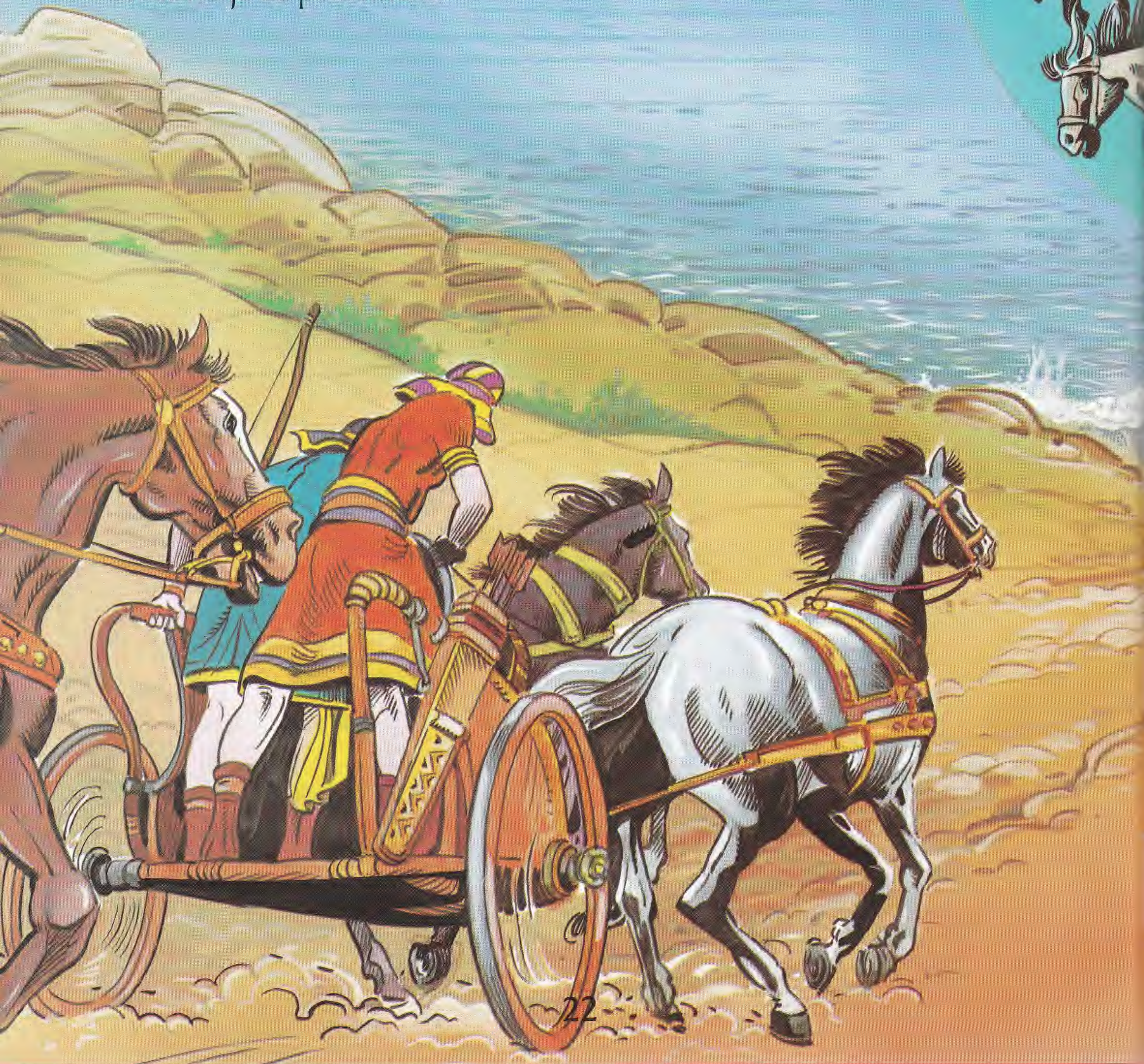

Faraon reče:
"Ubijat ćemo mušku djecu njihovu, a žensku ćemo im ostavljati u životu; mi, uistinu, vladamo njima."
Mûsâ reče narodu svome:
"Molite Allaha da vam pomogne i budite strpljivi, zemlja je Allahova, On je daje u naslijeđe kome On hoće od robova svojih; a lijep ishod će biti za one koji se budu Allaha bojali."

"Zlostavljani smo" - rekoše oni - "prije nego što si nam došao, a i nakon što si nam došao!"
A Mûsã reče:
"Gospodar vaš će neprijatelja vašeg uništiti, a vas nasljednicima na Zemlji učiniti, da bi vidio kako ćete postupiti."
I Allah objavi Mûsâu:
"Kreni noću s robovima Mojim, ali bit ćete gonjeni."

I oni ih, kad se Sunce rađalo, sustigoše, pa kad jedni druge sustigoše, drugovi Mûsãovi povikaše:
"Samo što nas nisu stigli!"
"Neće!" - reče on. - "Gospodar moj je sa mnom, On će mi put pokazati."
I Allah objavi Mûsãu:
"Udri štapom svojim po moru!" - i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo; i Mûsã s narodom svojim suhim putem kroz more prođe.
I Faraon je za njima s vojskama svojim krenuo, ali su ih talasi mora prekrili. A on kad se poče daviti, uzviknu:
"Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!"

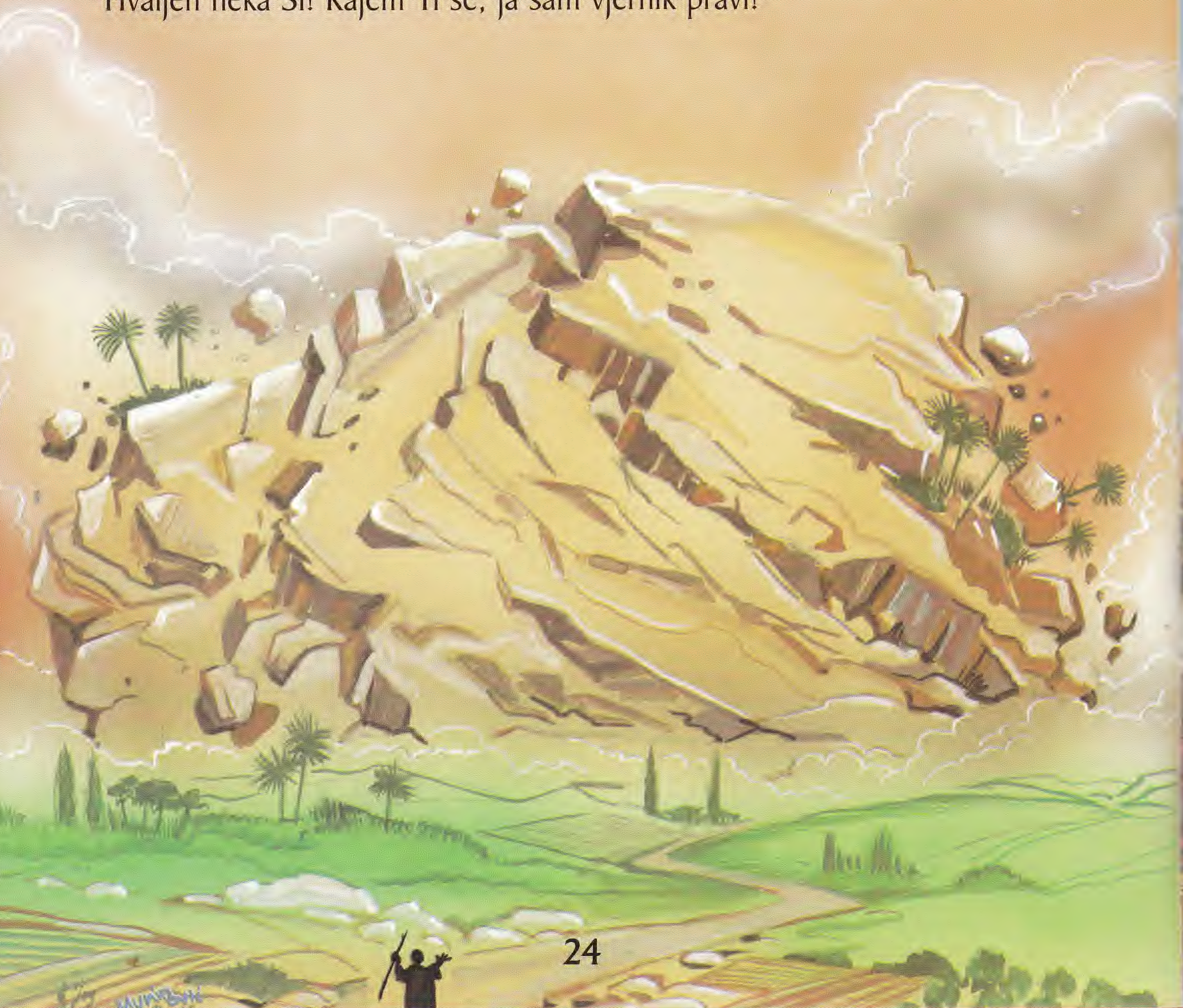

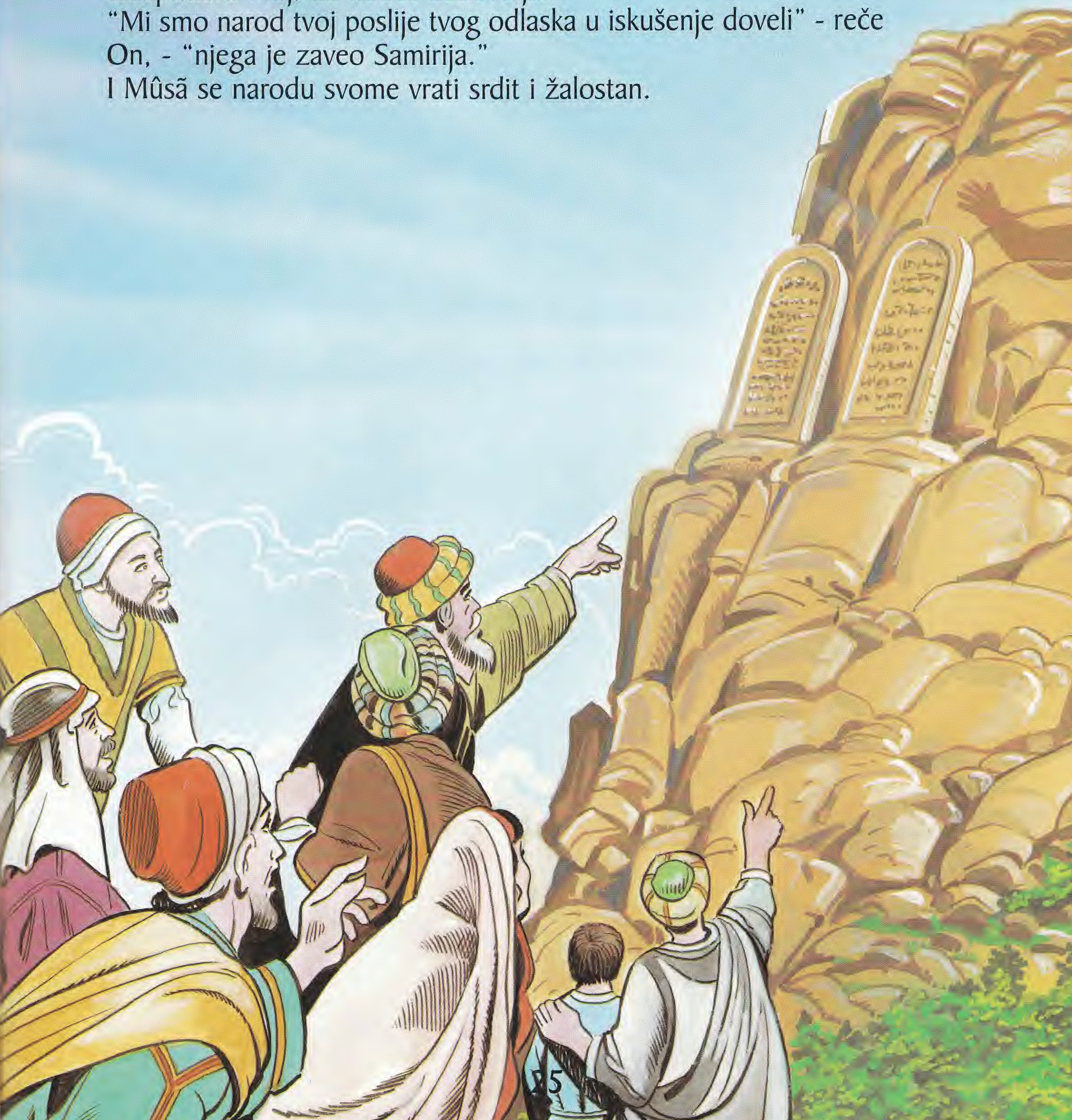
"Zar sada, a prije si neposlušan bio i razdor sijao?! Danas ćemo izbaviti samo tvoje tijelo da bi bio poučan primjer onima poslije tebe" - ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Allahovim poukama.
Allah Uzvišeni je Faraonov narod kaznio i u moru ih potopio jer su znamenja Njegova poricali i prema njima ravnodušni bili, a potlačenom narodu dao u naslijeđe istočne i zapadne krajeve zemlje koju je blagoslovio.
Najgora bića kod Allaha su oni koji su gluhi i nijemi, koji neće da shvaćaju.

Prekršeno obećanje

Uzvišeni Allah odredi da čas susreta s Mûsãom bude kad se napuni trideset noći, i dopuni ih sa još deset, pa se vrijeme koje je odredio Gospodar njegov ispuni za četrdeset noći.
Mûsã je bio rekao bratu svome Hârũnu:
"Zastupaj me u narodu mome, i red pravi i ne slijedi puteve onih koji su smutljivci!"
I kad Gospodaru Mûsã dođe u određeno vrijeme, i kada mu Gospodar njegov progovori, on reče:
"Gospodaru moj, ukaži mi se da Te vidim!"
"Ne možeš me vidjeti" - reče Allah, - "ali pogledaj u ono brdo, pa ako ono ostane na svom mjestu, vidjet ćeš Me!"
I kad se Gospodar njegov onom brdu otkri, On ga sa zemljom sravni, a Mûsã se onesviješćen strovali. Čim se osvijesti, reče:
"Hvaljen neka Si! Kajem Ti se, ja sam vjernik pravi!"

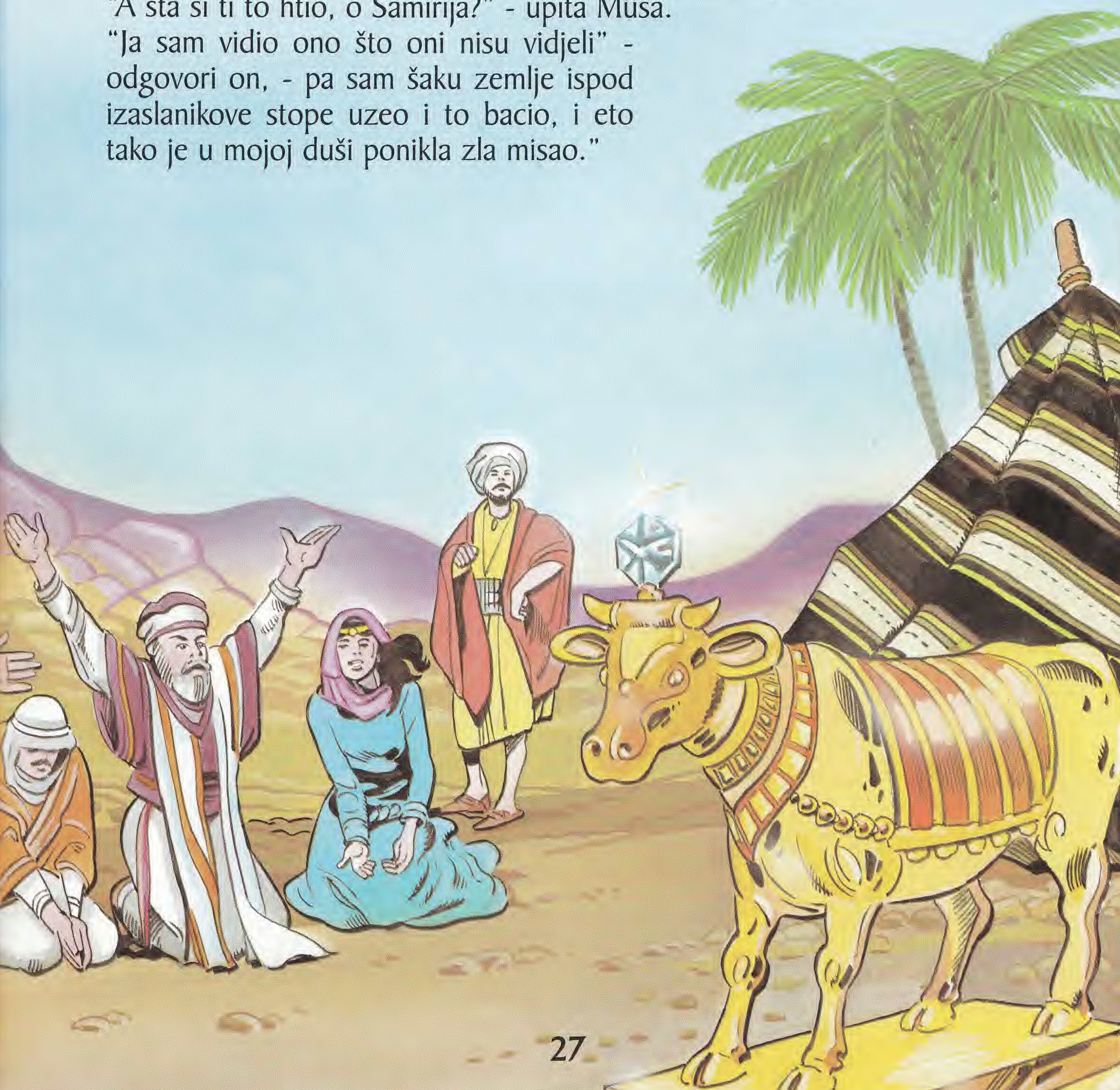
"O Mûsã," - reče On. - "Ja sam tebe odlikovao nad ostalim svijetom poslanstvom svojim i govorom svojim. Ono što ti dajem uzmi i zahvalan budi!"
I Gospodar njegov na pločama napisa pouku za sve, i objašnjenje za svašta. "Primi ih svojski, a narodu svome zapovijedi da se pridržava onoga što je u njima ljepše."
"A zašto si prije naroda svoga požurio, o Mûsã?"
"Evo ide za mnom" - odgovori on, - "a požurio sam Tebi, Gospodaru moj, da budeš zadovoljan."
"Mi smo narod tvoj poslije tvog odlaska u iskušenje doveli" - reče On, - "njega je zaveo Samirija."
I Mûsã se narodu svome vrati srdit i žalostan.

"O narode moj", - reče - "zar vam Gospodar vaš nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali!"
"Nismo prekršili dato ti obećanje od volje svoje" - odgovoriše. "Bili smo natovareni teretima, nakitom narodnim, pa smo to bacili."
A to isto uradio je i Samirija, pa im je izlio tele koje je davalo glas kao da mûče, i oni su onda rekli:
"Ovo je vaš Bog i Mûsãov Bog, on ga je zaboravio!"
Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti?

A njima je Hârũn još prije govorio:
"O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!"
"Mi ćemo mu se klanjati sve dok nam se ne vrati Mûsã" - odgovorili su oni.
"O Hârũne, - povika Mûsã - "šta te je spriječilo, kad si ih vidio da su zalutali, da za mnom nisi pošao? Zašto nisi naređenje moje poslušao?"
"O sine majke moje", - reče Hârãn - "ne hvataj me za bradu i za kosu moju! Ja sam se plašio da ti ne rekneš: 'Razdor si među sinovima Israilovim posijao i nisi postupio onako kako sam ti rekao'. Narod nije nimalo do mene držao i umalo me nije ubio; nemoj da mi se svete dušmani i ne smatraj mene jednim od onih koji su se prema sebi ogriješili."
"A šta si ti to htio, o Samirija?" - upita Mûsã.
"Ja sam vidio ono što oni nisu vidjeli" - odgovori on, - pa sam šaku zemlje ispod izaslanikove stope uzeo i to bacio, i eto tako je u mojoj duši ponikla zla misao."

"E onda se gubi!" - reče Mûsã, - "čitavog svog života ćeš govoriti: 'Neka me niko ne dotiče!' a čeka te još i određeni čas koji te neće mimoići. Pogledaj samo ovoga tvog 'boga' kojem si se klanjao; mi ćemo ga sigurno spaliti i po moru rasuti.
Vaš bog je - Allah, drugog boga, osim Njega, nema! On sve zna!"
"Gospodaru moj", - zamoli Mûsã - "oprosti meni i bratu mome i učini da budemo pod okriljem Tvoje milosti, Ti si od milostivih najmilostiviji!"
I kada Mûsãa srdžba minu, on uze ploče na kojima je bilo ispisano uputstvo na pravi put i milost za one koji se Gospodara svoga boje. I Mûsã odabra iz naroda svoga sedamdeset ljudi da u određeno vrijeme stanu pred Allaha. A kad ih zadesi potres, on reče:

"Gospodaru moj, da si htio, mogao si i njih i mene uništiti još prije. Zar da nas uništiš zbog onoga što su uradili bezumnici naši? To je samo iskušenje Tvoje kojim Ti, koga hoćeš, u zabludi ostavljaš, a kome hoćeš, na pravi put ukazuješ; Ti si Gospodar naš, pa nam oprosti i smiluj nam se, jer Ti praštaš najviše; i dosudi nam milost na ovom svijetu, i na onom svijetu, - mi se uistinu vraćamo Tebi!"

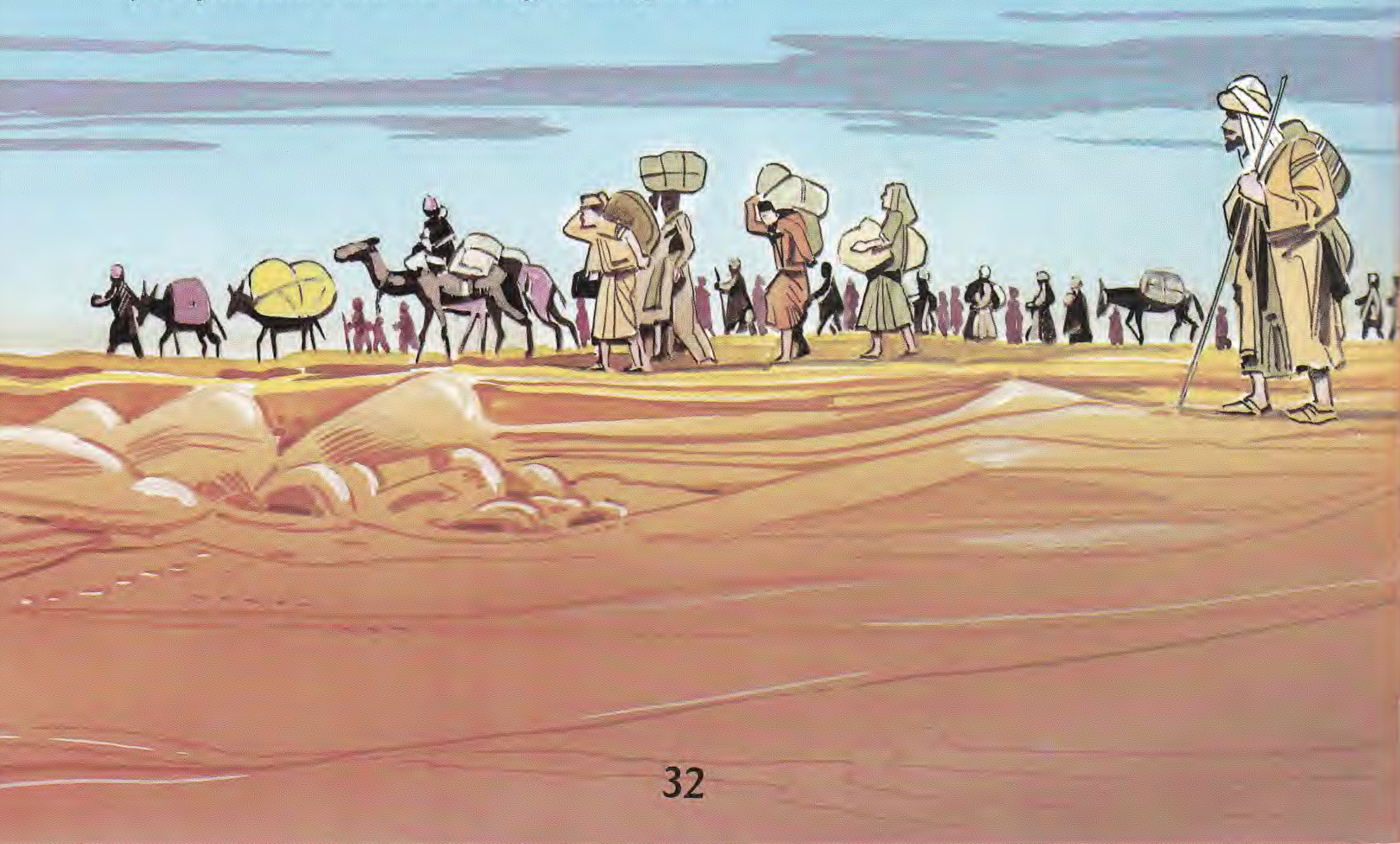
"Kaznom svojom Ja kažnjavam koga hoću" - reče On, - "a milost Moja obuhvaća sve. Dat ću je onima koji se budu grijeha klonili i zekat davali, i onima koji u dokaze Naše budu vjerovali, onima koji će slijediti Poslanika, vjerovjesnika, koji neće znati ni da čita ni da piše, kojeg oni kod Sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela a od odvratnih odvraćati ih, koji će im lijepa jela dozvoliti a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni koji u njega budu vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili - postići ono što budu željeli."

U Mûsãovu narodu ima ljudi koji na istinu upućuju i koji prema njoj pravedno sude.
Gospodar njihov ih je na dvanaest rodova podijelio, i Mûsãu objavio, kad mu je narod njegov vode zatražio:
"Udari štapom svojim po stijeni!"
I iz nje je dvanaest vrela provrelo, svaki rod je znao vrelo iz kojega će piti.
I od oblaka im je hlad pravio i manu i prepelice davao: "Jedite lijepe stvari kojima vas opskrbljujemo." Ali, oni nisu zadovoljni bili.

I kad im Mûsã reče:
"O narode moj, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada je neke od vas vjerovjesnicima učinio, a mnoge vladarima, i dao vam ono što nijednom narodu nije dao. O narode moj, uđite u Svetu zemlju, koju vam je Allah dodijelio, i ne uzmičite nazad, pa da se vratite izgubljeni."
Oni rekoše:
"O Mûsã! u njoj je nemilosrdan narod i mi u nju nećemo ući dok god oni iz nje ne iziđu; pa, ako oni iz nje iziđu, mi ćemo onda sigurno ući."
Dva čovjeka koja su se Allaha bojala i kojima je On darovao milost Svoju - rekoše:
"Navalite im na kapiju, pa kad kroz nju prođete, bit ćete sigurno pobjednici; u Allaha se pouzdajte ako ste vjernici!"

"O Mûsã", - rekoše oni - "dok god su oni u njoj, mi nećemo u nju ulaziti! Hajde ti i Gospodar tvoj pa se bijte, mi ćemo ovdje ostati!"
"Gospodaru moj", - reče Mûsã - "ja osim sebe imam moć samo nad bratom svojim; zato presudi nama i ljudima griješnim!"
"Četrdeset godina oni će zemljom lutati" - reče Allah - "jer će im Sveta zemlja zabranjena biti, a ti ne tuguj za narodom griješnim!"
Oni nisu Allahu nepravdu učinili, sami su prema sebi nepravedni bili.
Oni koji su zlo činili završit će najužasnijom patnjom, zato što su Allahove riječi poricali i što su ih ruglu izvrgavali.

ISBN 9958-725-08-8
9 789958 725081